

Oponentský posudek na diplomovou práci Ilony Koroman Za oknem

Práci Ilony Koroman sleduji delší dobu. Vždy jsem pozitivně vnímal touhu Ilonu po živém napojení na okolní skutečnost, snahu čerpat inspiraci v běžných momentech každodenního života a setrvání v poloze blízké realistickému malířskému přednesu.

V diplomovém projektu Koroman navazuje na svoji dosavadní malířskou praxi a prezentuje rozsáhlou sérií maleb různého formátu s tematickým základem v běžné rutině městského života. V teoretickém komentáři autorka zajímavě akcentuje změnu optiky a pozice pozorovatele skrz téma okna jakožto portálu dělicího městského prostředí na intimní prostor bytu a anonymní vnější svět ulice. Náměty a kompozice obrazů působí velmi klidným až statickým dojmem, týká se to jak interiéru, tak i u záběru městské krajiny. Oceňuji snahu autorky navázat a určitou malířskou tradici, ať už ve smyslu práce s ikonickým symbolem okna nebo s odkazem k městským dějovým scénám vlámských mistrů. Rovněž kladně hodnotím přístup k malbě, při kterém se autorka nedistancuje od média a pokouší se o důsledné a seriózní uchopení jak technické, tak i obsahové stránky díla. Jsou to také obrazy, které umožňují divákovi „vstoupit dovnitř“ bez přítomnosti zbytečných formalistických nebo kontextuálních bariér a komplikací.

Domnívám se, že silnější polohou Ilony jsou kompozice, které stojí na grafičtější přednesu, jak je tomu například u výjevů pracujících s ostrým protisvětlem. Vytváří mnohém působivější a dramatictější situace, které z mého hlediska dokáží lépe komunikovat psychologii postav a nepracují tak s člověkem jako s pouhým objektem doplňujícím interiér. Doporučoval bych větší pestrost při volbě barevnosti díla. Mám za to, že by obrazům často prospěla určitá radikalita ve volbě palety, ať by už mělo jít o ještě větší barevnou redukci, nebo naopak o jasněji artikulovaný koloristický model.

V zásadě jistou nerozhodnost spatřuji v celkovém malířském přednesu. Ilona ve svých obrazech balancuje na hraně mezi snahou o věrnost skutečnosti a stylizaci, mezi exaktností kompozičních prvků a volností štětcového přednesu, mezi polohou „barevnou“ a „nebarevnou“ a nakonec i mezi radostí a smutkem, který bychom mohli z věcí pociťovat. Je otázkou, zda se nejedná o autorčin záměr, nicméně se domnívám, že příklon buď na jednu, nebo druhou stranu by mohl v budoucnu nápomoci k ostřejšímu malířskému výrazu, přesnější komunikaci témat, které autorka prožívá a celkově k působivějšímu malířskému projevu.

Jsem přesvědčen, že potenciál Ilony jako malířky nastupující generace se teprve odkrývá a těším se na její budoucí práci. Proto jednoznačně doporučuji udělit Iloně Koroman titul MgA. a doporučuji hodnocení Výborně (1).

V Praze dne 29. května 2025

MgA. Alexey Klyuykov